

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Acta sanctorum

quotquot toto orbe coluntur, vel a catholicis scriptoribus celebrantur, quae
ex Latinis et Græcis, aliarumque gentium antiquis monumentis

Bolland, Johannes

Parisiis et Romae, 1869

Vita S. Kiaræ, Seu Ceræ Auctore Colgano.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67915](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67915)

VITA S. KIARÆ, SEU CERÆ

AUCTORE COLGANO.

S. Kiara, fi-
tia Dubrei,
a
b

Claruit in ea australis Hiberniæ regione, quæ Muscraigia a nuncupatur, quædam genere clara, sed virtutibus clarior Virgo, nomine Cera b seu Cyra : cujus quidem Acta licet temporis vel nunc supprimat, vel olim deleverit injuria, nominis tamen sancti et celebris, quod nobiles testantur scriptores, et saxea ceu viva loquuntur monumenta, non potuit delere splendorem. Patrem habuit Dubreum c, e Conarii d regis Hiberniæ stirpe, multorum et Sanctorum et regum in utraque Scotia fœcunda genitrice oriundum.

vixisse dici-
tur tempore
S. Brendani,

2 Postquam autem fama sanctitatis, et miraculorum hujus Sanctissimæ Virginis longe lateque diffusa esset, et odor boni nominis plures ad eam pertraheret discipulas, virtutum ejus sedulas imitatrices, construxit in prædicta sua patria Muscraigia regione coenobium virginum ex ipsius fundatricis nomine Killchere appellatum, cui in summa sanctitatis opinione et mirabilium operatione sacro virginum cœtui præfuit eo tempore, quo magnus Brendanus, post mirabilem suam septennii spatium per Oceanum navigationem, signis et virtutibus in Hibernia clarebat e.

e
quo indi-
cante, ignem
extinxit.

3 Inter alia ejus opera mirabilia, unum memoratur patriæ proficuum, et ipsi Virgini gloriosum; quo pestilentis quoddam genus ignis, et patriæ terræ, quam inextinguibili vi exurendi absumebat, et hominibus, quo pestifero fœtore extinguebat, exitiosum, mirifico orationis jaculo funditus extinxit. Factum his verbis narrat author Vitæ S. Brendani : In regione f, inquit, Muscraighe Thire in provincia Momoniæ, ignis exortus est e terra, fœtorem habens pessimum. Cœperuntque homines ignem extinguere aquis, sed nullo modo potuerunt. Vidensque S. Brendanus, veniendo illuc, terram ardere ascendentibus alte flammis, ait hominibus : O miseri homines, ignem infernalem videtis e terra ! Rogantibus eum hominibus, ait eis : Trium dierum jejunium agite, et rogabo Deum pro vobis. Et post jejunium ait illis : Ite ad Sanctam Dei virginem Ciaram : sibi enim dedit Deus hanc virtutem, ut extinguat illum ignem per orationem suam. Et orans Sanctissima Virgo Cera ad Deum contra illum ignem, illico ignis extinctus est radicitus, et numquam ibi iterum apparuit.

f

C

4 Crescentibus sic in dies signis et virtutibus hujus præclare Virginis, cum cresceret et sanctarum virginum, quæ sub ejus magisterio vivere ambiebant, ipsa sanctissima mater cœtum sponsarum Christi multiplicare desiderans, cum aliquot virginibus perrexit ad fines Heliæ, locum a Sancto Munna, viro mirificæ charitatis et sæculi contemptus gloria notissimo, quæsitum; ubi sponsas Christi commodius, in Deo dicatæ virginitatis instituto instruere et educare posset; accepitque ibi ab eo locum Tech-Telle nominatum, quem ipse ante ibi exstruxerat, ut in ejus Vita cap. x his verbis enarratur :

it ad S. Mun-
nam;

g

5 Cum B. Munna quinque annis habitasset in regione Heli, venit ad eum quædam virgo, nomine Chier g, cum aliis virginibus quinque, ivitque minister hospitum salutare eam, et recipere in hospitio. Cui ancilla Dei ait : Vade ad famulum Christi seniore nostrum et dic ei : Det mihi locum ubi potuero Deo servire cum meis filiabus.

Hoc autem audiens vir Dei dixit suis : Fratres, non est hic resurrectio nostra, ideo relinquamus hunc locum nostrum et laborem virginibus Dei, et nihil vobiscum ducetis exceptis necessariis in via, et libris officialibus, et chrisimalibus, et quotidianis vestimentis, et de animalibus tantum duos boves in plastro. Cum jam ancilla Dei postulasset ab eo benedictionem, respondit ei : Benedictio sit super locum istum, et erit benedictus coram Deo, et hominibus; sed tamen locus iste non nominabitur in nomine tuo. Illa dixit : In cujus igitur nomine nominabitur? B. Munna ait: Vir ille, qui hodie tres jubilationes in agro Midhluachræ fecit, possidebit hunc locum : ipse est Telli, filius Segeni, qui postea ad hunc locum venit, et in nomine ejus nominabitur.

D

6 Postquam ergo Christi ancilla in ecclesia de Telgh-Telle cum suis alumnis aliquandiu constitisset, et juxta mox dicta intellexisset locum illum non sibi vel suis, sed Sancto Tello ex divini providentiæ decreto esse reservatum, demum in patriam reversa est, ac post multos vitæ annos, in illibati instituti rigore transactos, annis et meritis plena, anno salutis 679 h mortalem hanc vitam cum celesti commutans, ad sponsi superni amplexus advolavit, ac in ecclesia de Maghascad corpus ejus honorifice reconditum est; pique populi devotione bis in anno ejus festum servari consuevit : die quinta Januarii, quæ dies transitus et ejus in cœlo natalis, et XVI Octobris, qui translationis creditur esse i.

mortitur an-
no 680.

h

E

i

ANNOTATA.

a Vide num. 6 Commentarii prævii.

b In Commentario prævio num. 1 exhibui nomina S. Kiara, prout in Ms. Hibernicis mihi occurrerunt. In priore Vita codicis Salmantiensis dicitur Kyear, in posteriori Emer, vitio sane amanuensis. Nam vulgo Chier vocari tradit Lanigan. Quoniam Martyrologium Universale Castellani vulgo in usu est, ne lectori, apud nos hujus Sanctæ Vitam quærenti, inutilis labor crearetur, scripsi secundum eum Kiaram.

c Hæc a S. Ængussio, Martyrologio Tam lactenti, et Annalibus Cluanensibus accepit Colganus. Eadem in nostris egraphis reperio non secus ac in lacinia Annalium Dunallensium.

d Ex Calendario Casselensi, Carolo Maguiz et Menologio genealogico hæc hausta sunt. Verum a decessoribus nostris non admitti solent vetustæ Hibernicæ genealogicæ.

e Confer num. 4 Commentarii prævii. S. Brendani navigatio nostris atavis Belgis placuisse videtur : non ita pridem lingua veteri theotisca iter S. Brendani ex tenebris eruit Cl. V. de philologia Belgica optime meritis Blommaert. Cæterum ubique fere per Europam olim id iter innotuerat, adeo ut pauca sint copiosiores Mss. codicum collectiones, in quibus hæc non appareat historia.

f Vide num. 4 et sequentes Commentarii prævii.

g Num. 4 et sequentibus ejusdem Commentarii similiter hæc impugnata vide.

h Dixi num. 5 ex Annalibus Hibernicis S. Kiaram anno 679, imo 680 obiisse; ex iisdem tradit Colganus eam devenisse ad propectam ætatem, et diem v Januarii ultimam ejus vitæ in terris fuisse.

i In notis infirmat hoc assertum Colganus scribens, diem XVI Octobris esse festum translationis, commemorationis similisve rei. Lanigan (a) huic diei ejus commemorationem adscribit. Quæ modo præcedunt, initio Commentarii prævii explicata sunt.

(a) Eccl. Hist. of Ireland, t. III, cap. XVIII, § XII.